

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Heinrich Siefer: Nikolaus kummp

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

hei upwossen is. Disse heff woll glieklange Täger, aober seggen, nee – seggen kann hei mi nix. Bernd verstünd dei Welt nich mehr. Dor kunn man ja deipsinnig bi wer'n. „Tauken Johr will ick mi dor an hollen; kannst di sicher up verlaoten“, verspröök hei, un woll nie nich vörher har hei wat ehrlicker mennt as nu.

Heinrich Siefer

Nikolaus kummp

Wat is dor för ein Lecht?
Wat is dat för ein' Schien?
Dat is de Sünnnerklaos
mit sien' lüttke Latern'.
Kröpp jüst dor ut den Buschke,
sien Äsel achteran.
De dröff as aal de Johre
van neien weer vandaoge
mit sienen Mester Klaos
weer in de Stadt ringaohn.
Dregg schwaor up sienen Puckel,
väl seute Schlickerein,
för aal de leiven Kinner,
de weer in dissien Winter
up Sünnnerklaos all teuw.
De Pietsken lätt Klaos achter,
bruukt hei seläwe nich,
nich maol för 'n leiven Äsel.
De dregg diss' Last woll geern
schull 't uk 'n Zentner weern.

Günther Willenborg

De weehde Nacht

De Winter treckt dör 'n Deepen
un bring vel Külle, Is un Schnee.
Nevel schülpket övert 't Water
un drückt sick daol in Pool un Seel.
Roohfrost hang up Busk un Töger
un rett un bitt un knippt in 't Feld.
Glaösig griept de Bööm to 'n Heven,
vergeten, gries un kold de Welt.

Schneebloom weidelt över 'n Kamp,
up un daol un danzt in Riegen.
Haogebutten kiek dör 'n Schnee,
wippt un wegt sick up de Twiege.
Dannenröke flüggt dör 't Holt,
striekt de Wiske, straekt de Weiden.
Nachtwind ruskelt över 't Över
un suselt wat van söten Freiden.

Gollen gleiht de Sünne över 'n Esk,
bloo lücht' de Heven dör de Eeken.
Een witte Dook ümspannt de Welt,
liggt schier un glitternd up 'n Deepen.
Lecht un Warmte flütt dör 't Land
un rögt de kollen Menskenseelen.
Herr Jesus Christ, de lessde Nacht,
hest du us Hope brocht un Freedten.